

- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności ww. decyzji przynajmniej w zakresie, w jakim nie uregulowano w niej na korzyść przedsiębiorstw takich jak przedsiębiorstwo skarżącej opartego na zasadzie ochrony zaufania wyjątku od obowiązku żądania zwrotu zawartego w art. 4 i 5 wzgl. przynajmniej nie przewidziano względem takich przedsiębiorstw przejściowego uregulowania;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo następujące zarzuty:

- Pozwana błędnie doszła w zaskarżonej decyzji do wniosku, że w przypadku „klauzuli naprawczej” z § 8c ust. 1a niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) chodzi o niezgodną z prawem pomoc na podstawie art. 107 ust. TFUE. Skarżąca podnosi w tym względzie między innymi, że pozwana błędnie wychodzi z założenia, że uregulowanie § 8c ust. 1a KStG ma selektywny charakter i stanowi nieuzasadniony wyjątek od ustanowionej w § 8c ust. 1 zasady, zgodnie z którą straty podatkowe osoby prawnej w przypadku zmiany swojej struktury udziałów są likwidowane przy spełnieniu określonych przesłanek. Zdaniem skarżącej regulacja § 8c ust. 1a KStG błędnie została zakwalifikowana jako miarodajny w przypadku badania pod kątem pomocy wewnątrz-krajowy system referencji.
- System referencji będący punktem odniesienia stanowi w prawie niemieckim zasadniczo daną możliwość międzyokresowego zaliczania strat, która wynika z obiektywnej tzw. zasady netto. Zdaniem skarżącej „klauzula naprawcza” z § 8c ust. 1a KStG ten system referencji jedynie potwierdza. Ponadto § 8c ust. 1a KStG może również dlatego nie stanowić miarodajnego system referencji, ponieważ norma ta zgodnie z założeniami niemieckiej ustawy zasadniczej jest niezgodna z konstytucją.
- Uregulowanie § 8c ust. 1a KStG stanowi ponadto tzw. środek o charakterze ogólnie obowiązującym, który potencjalnie stanowi korzyść dla wszystkich podmiotów gospodarczych ponoszących stratę i poprzez który nie jest uprzywilejowana żadna wydzielona grupa uczestników rynku. Według stanowiska skarżącej „klauzula naprawcza” tym samym nie ma charakteru selektywnego.
- „Klauzula naprawcza” z § 8c ust. 1a KStG jest uzasadniona naturą i wewnętrzną konstrukcją systemu podatkowego, ponieważ norma ta ogranicza skutki wynikające z zawartego w § 8c ust. 1 KStG limitu odliczenia straty. Skarżąca podnosi w tym względzie, że w przypadku § 8c KStG w pierwotnym brzmieniu chodzi o zbyt daleko posuniętą regulację zapobiegania nadużyciom i że późniejsze (i wsteczne) uzupełnienie tego przepisu przez z § 8c ust. 1a KStG redukuje jedynie zbędną treść uregulowania z § 8c ust.

1 KStG i w tym zakresie odtwarza ponownie ogólny międzyokresowe zaliczenia strat jako właściwy system referencji.

- Wreszcie skarżąca podnosi, że korzysta z ochrony zaufania, ponieważ negatywna decyzja pozwanej była nie do przewidzenia i również nie zostały zakwestionowane przez pozwaną stanowiąca poprzedniczkę norma z § 8 ust. 4 KStG w dawnym brzmieniu, jak również porównywalne regulacje w innych państwach członkowskich.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — Biogas Nord przeciwko Komisji

(Sprawa T-628/11)

(2012/C 49/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Biogas Nord AG (Bielefeld, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Birkemeyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 264 TFUE nieważności decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. dotyczącej niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel” [sygn. akt K(2011) 275];
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania na podstawie § 87 ust. 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca trzy zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący przestrzegania zasady prywatnego wierzyciela

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że w przypadku § 8c ust. 1a niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) nie chodzi o pomoc w rozumieniu art. 107 f TFUE, ponieważ przedsiębiorstwa, które odniosły korzyść spełniły świadczenie wzajemne takiej samej wartości, które wytrzymuje porównanie z zachowaniem działającego w warunkach gospodarki wolnorynkowej prywatnego wierzyciela.

- 2) Zarzut drugi dotyczący braku selektywnego charakteru

Skarżąca w tym miejscu podnosi, że w przypadku § 8c ust. 1a KStG nie chodzi o pomoc w rozumieniu art. 107 f TFUE, ponieważ przepisowi temu nie można przypisać jakiegokolwiek selektywnie przysparzającego korzyści skutku.

3) Zarzut trzeci dotyczący ochrony zaufania

Skarżąca w ramach trzeciego zarzutu podnosi, że przedsiębiorstwa, które przed powzięciem wiedzy o postępowaniu Komisji na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE dokonały dyspozycji majątkowych, korzystają z ochrony zaufania w odniesieniu do zaskarżonej decyzji.

Skarżąca w ramach trzeciego zarzutu podnosi, że przedsiębiorstwa, które przed powzięciem wiedzy o postępowaniu Komisji na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE dokonały dyspozycji majątkowych, korzystają z ochrony zaufania w odniesieniu do zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — Biogas Nord Anlagenbau przeciwko Komisji

(Sprawa T-629/11)

(2012/C 49/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Biogas Nord Anlagenbau GmbH (Bielefeld, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Birkemeyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 264 TFUE nieważności decyzji Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. dotyczącej niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel” [sygn. akt K(2011) 275];
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania na podstawie § 87 ust. 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca trzy zarzuty:

1) Zarzut pierwszy dotyczący przestrzegania zasady prywatnego wierzyciela

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że w przypadku § 8c ust. 1 a niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) nie chodzi o pomoc w rozumieniu art. 107 f TFUE, ponieważ przedsiębiorstwa, które odniosły korzyść spełniły świadczenie wzajemne takiej samej wartości, które wytrzymuje porównanie z zachowaniem działającego w warunkach gospodarki wolnorynkowej prywatnego wierzyciela.

2) Zarzut drugi dotyczący braku selektywnego charakteru

Skarżąca w tym miejscu podnosi, że w przypadku § 8c ust. 1 a KStG nie chodzi o pomoc w rozumieniu art. 107 f TFUE, ponieważ przepisowi temu nie można przypisać jakiegokolwiek selektywnie przysparzającego korzyści skutku.

3) Zarzut trzeci dotyczący ochrony zaufania

Odwołanie wniesione w dniu 6 grudnia 2011 r. przez Petera Strobla od wyroku wydanego w dniu 29 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-56/05 Strobl przeciwko Komisji

(Sprawa T-630/11 P)

(2012/C 49/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Peter Strobl (Besozzo, Włochy) (przedstawiciel: adwokat H.J. Rüber)

Dругa strona postępowania: Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej.

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 29 września 2011 r. w sprawie Strobl przeciwko Komisji;
- uznanie za nieprawidłową i stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie zaszeregowania, wynikającej z powołania wnoszącego odwołanie w dniu 7 października 2004 r. przez pozwaną;
- nakazanie stronie pozwanej zakończenia dyskryminowania wnoszącego odwołanie oraz zasądzenie od niej odszkodowania za szkodę, jaką z tego powodu poniósł;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok jest obciążony następującymi naruszeniami prawa:

- 1) Sąd do spraw Służby Publicznej dokonał błędnego ustalenia okoliczności faktycznych w odniesieniu do doświadczenia zawodowego wymaganego na stanowisku, na którym zatrudniony jest wnoszący odwołanie;
- 2) Sąd do spraw Służby Publicznej dokonał błędnego ustalenia okoliczności faktycznych i wewnętrznie sprzecznej interpretacji dowodów w odniesieniu do zaszeregowania wnoszącego odwołanie do grupy i naruszył w tym względzie obowiązek uzasadnienia;
- 3) Sąd do spraw Służby Publicznej oddalił pewne zarzuty skargi, nie dochowując spoczywającemu na nim obowiązku uzasadnienia;